

NATURVERNFORBUNDET I OSLO OG
AKERSHUS
Sognsveien 231
0863 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
21/00684-47

Saksbehandler
Arne Ivar Sletnes

Dato
08.12.2022

Anmodning om utsatt iverksetting av tillatelse til landbruksvei i Karlsrud skog tas ikke til følge

Beslutning

I medhold av forvaltningsloven § 42 beslutter Nordre Follo kommune ved Follo landbrukskontor at Utvalg for klima, teknikk og miljø sitt vedtak datert 26.10.2022 (utvalgets sak nr. 42/22) om tillatelse til ombygging og nybygging av skogsbilvei, kan iverksettes før klagen fra Naturvernforbundet i Oslo og Akershus er avgjort. Anmodning datert 31.10.2022 fra Naturvernforbundet i Oslo og Akershus om å beslutte utsatt iverksetting av vedtaket, tas ikke til følge.

Denne beslutningen er ikke et enkeltvedtak, men en prosessuell avgjørelse som ikke kan påklages. Etter forvaltningsloven § 35 er det en viss adgang til å omgjøre beslutningen.

Bakgrunn

Nordre Follo kommunes Utvalg for klima, teknikk og miljø ga 26.10.2022 tillatelse til ombygging av 4,45 km eksisterende traktorveier til skogsbilvei, og nybygging av 0,85 km skogsbilvei, på Søndre Karlsrud. Vedtaket er påklaget av Naturvernforbundet i Oslo og Akershus, som også ber om utsatt iverksetting av vedtaket i medhold av forvaltningsloven (fvl.) § 42.

Et enkeltvedtak gjelder fra det er truffet, og hovedregelen er at det kan iverksettes straks. Fvl. § 42 åpner imidlertid for å bestemme at vedtaket likevel ikke skal iverksettes før klagen er behandlet. Bestemmelsen lyder:

Underinstansen, klageinstans eller annet overordnet organ kan beslutte at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Når en part eller en annen med rettslig klageinteresse akter å gå til søksmål eller har reist søksmål for å

Postadresse
Postboks 183
1431 Ås

Besøksadresse
Skoleveien 3

Telefon 64 96 20 87
E-post: follo.landbrukskontor@as.kommune.no

Org.nr. 964 948 798
Bankgiro 1654.07.99605

få vedtaket prøvd ved domstol, kan organ som nevnt utsette iverksettingen til det foreligger endelig dom. Det samme gjelder når en part eller en annen med rettslig klageinteresse akter å bringe eller har brakt en sak inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen. Anmodninger om utsetting skal avgjøres snarest mulig. For øvrig gjelder det som er bestemt i annen lovgivning om utsettende virkning av klage, søksmål m.m.

Det kan settes vilkår for utsettingen. Avslag på anmodning om utsetting skal være grunnlagt. Begrunnelse skal gis samtidig med avslaget.

Det er her underinstansen som tar stilling til spørsmålet, altså den instansen som er gitt beslutningsmyndighet etter det aktuelle regelverket. Regelverket i dette tilfellet er landbruksveiforskriften jf. skogbrukslova § 7, og det er derfor Follo landbrukskontor som treffer beslutning om utsatt iverksetting.

Vurderingen

Beslutning om utsatt iverksetting er en avgjørelse etter fritt skjønn.

Sivilombudsmannen har uttrykt vurderingen slik: «Avgjørelsen vil måtte bero på et helhetlig skjønn basert på en foreløpig vurdering av klagen og av de ulike interesser og forhold knyttet til selve klagesaken». (Sivilomb. årsmelding 1985 s. 154).

Det sentrale for vurderingen vil være en avveining av de fordeler og de ulemper en beslutning om utsatt iverksetting vil gi. De momenter som taler for at det gis utsatt iverksetting vil bl.a. være hensynet til klagebehandlingen og å forhindre at gjennomføringen av vedtaket medfører uopprettelig skade eller tap.

Konsekvensene av igangsetting

Et viktig moment i avveiningen er hvorvidt det konkrete tilfellet er slik at en klage bør medføre utsatt iverksetting av vedtaket for at klagen skal få en reell behandling. Man må vurdere sakens art, hva vedtaket går ut på og hvilke konsekvenser gjennomføring av vedtaket før klagen er avgjort vil gi.

I dette tilfellet er det tale om oppgradering og nyanlegg av en skogsbilvei. Tiltaket innebærer til dels terrenginngrep som det vil være vanskelig eller umulig å reversere uten at det etterlater spor.

Det meste av veien er planlagt lagt i eksisterende gammel veitrase. Der vil endringene fra dagens situasjon i vesentlig grad være moderate, men varierende. Deler av traseen vil kreve mindre inngrep og endringer, mens langs andre deler av traseen har den gamle traktorveien til dels grodd igjen og er nokså smal. Der veien anlegges i en helt ny trase, blir inngrepene større. Det er ikke dokumentert at det er fare for tap av eller skade på spesielt sårbar natur.

Dersom tiltaket gjennomføres og utfallet av klagebehandlingen blir at veien må tilbakeføres, er det vanskelig å se for seg at inngrepene lar seg fjerne og terrenget tilbakeføres slik det var. Det vil i alle fall gå lang tid. Dette kan tale for en utsettelse.

På den annen side vil en beslutning om utsatt iverksettelse av vedtaket kunne forsinke vegbyggingen, og i en periode øke behovet for omfattende terrengtransport med skogsmaskiner i forbindelse med hogst og uttransport av tømmer. Dette kan resultere i kjøreskader i terrenget og forringe miljøverdiene.

Klagens innhold

I vurderingen vil det også måtte tas hensyn til klagens innhold. Klagen skal og kan ikke behandles fullt ut nå, men dersom det er åpenbart at klagen ikke vil føre frem, vil det neppe være grunn til å beslutte utsatt iverksettelse. I og med at selve klagebehandlingen vil være grundigere enn det man kan gjøre i et innledende stadium, må man imidlertid være varsom med å slå fast at en klage er åpenbart ubegrunnet. I tillegg til en foreløpig vurdering av klagen, må man altså sammenholde denne med en vurdering av saken ellers. Sakens sannsynlige utfall vil dermed være et moment i avveiningen.

Klagen fra Naturvernforbundet i Oslo og Akershus er begrunnet med at tiltaket er så vidt omfattende og inngripende at det skulle vært utarbeidet en detaljregulering/reguleringsplan før det ble behandlet, jf. pbl. § 12-1. Denne bestemmelsen ble kort omtalt under saksforberedelsen og i saksframlegget til utvalget, men er ikke drøftet i sin fulle bredde, slik klagen nå inviterer til. Spørsmålet om å kreve egen reguleringsplan for landbruksveier som behandles etter eget regelverk er ikke tidligere vurdert inngående av kommunen, og det er ulike oppfatninger rundt disse spørsmålene i juridisk teori. Dette gjør at det per nå er usikkert hva som vil bli utfallet av klagebehandlingen. Det kan derfor verken utelukkes at konklusjonen blir at det ikke burde vært utarbeidet reguleringsplan, eller at det burde vært utarbeidet reguleringsplan før tillatelse ble gitt.

Dersom konklusjonen etter klagebehandlingen blir at det skulle vært utarbeidet reguleringsplan, er det etter kommunens vurdering likevel tvilsomt om det vil medføre at byggetillatelsen Karlsrud har fått, skal settes til side. Slik pbl. § 12-1 tredje ledd er utformet, sammenholdt med rettspraksis, er kommunens foreløpige vurdering at tillatelsen antakelig vil ha vern mot senere regulering, og dermed fortsatt vil være gyldig. Vi viser spesielt til Vassøy Canning-dommen i Rt. 2009 s. 354.

Vi understreker at kommunen ikke har konkludert endelig på dette punktet, men at vår vurdering nå er at vi anser det som lite sannsynlig at utfallet av klagesaksbehandlingen blir at tillatelsen faller bort.

Konsekvensene for tiltakshaver

Dersom det er av vesentlig betydning for tiltakshaver å få satt i gang tiltaket så fort som mulig, vil dette kunne være et moment for at det ikke gis utsatt iverksetting av vedtaket. Det er tiltakshavers egen risiko å igangsette tiltaket før klagen er avgjort, men han er i utgangspunktet i sin fulle rett til å gjøre det.

I dette tilfellet har det gått noe mer enn en måned siden vedtaket ble gjort, og etter det vi har fått opplyst så er arbeidene med veien påbegynt. Det vil være en betydelig ulempe for tiltakshaver dersom de nå må stanses. På den annen side vurderer kommunen det slik at dersom det endelige utfallet av saken blir at veien skal fjernes, vil ulempene også på tiltakshavers side kunne bli store dersom arbeidene har kommet langt.

Veianlegget er en del av tiltakshavers skogsdrift, og av vesentlig betydning for å gjennomføre skogbruksplanen for uttak av hogstmoden skog. Dersom det skal kreves reguleringsplan før tiltaket kan igangsettes, er det en tidkrevende prosess som vil være ugunstig for skogsdriften.

Tiltakshavers interesse i å fortsette arbeidene, sammenholdt med kommunens vurdering over om at tillatelsen sannsynligvis uansett ikke kan settes til side, tilsier at det ikke bør besluttes utsatt iverksetting i dette tilfellet.

Konklusjon

Etter en helhetlig, foreløpig avveining av de ulike momentene i saken, har kommunen kommet til at vedtaket kan iverksettes før klagen er behandlet. Anmodningen om utsatt iverksetting av vedtaket, avslås.

Med hilsen

Arne Ivar Sletnes
Landbrukssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent.

Mottakere:

NATURVERNFORBUNDET I OSLO OG AKERSHUS, Sognsveien 231, 0863 OSLO

Kopi:

Ole Kristen Karlsrud, Eikjolveien 540, 1425 SKI

STATSFORVALTEREN I OSLO OG VIKEN, Postboks 325, 1502 MOSS

NORDRE FOLLO KOMMUNE, Postboks 3010, 1402 SKI